

LIBRARY
EXCHANGES
JUL 1942

FOLIA ZOOLOGICA ET HYDROBIOLOGICA

condita
et
edita a

Dr. **Embrik Strand**
Professor Universitatis Rigaënsis

INDEX:

	Pag.
Breuning, Novae species Cerambycidae. XI.	113
Strand, Bemerkungen über eine Rezension der «Festschrift zum 60. Geburtstage von Professor Dr. Embrik Strand»	175
Princis, Die Wanderheuschrecke in Lettland. (Mit 1 Fig.)	179
Strand, Bemerkungen über Schenkling's «Coleopterorum Catalogus»	188
Rācenis, Material über die lokale Avifauna des Rigaschen Strandes (Rīgas Jūrmala). (Mit 1 Fig.)	194
Roms, Acrocephalus paludicola Vieill. Brutvogel in Lettland	215
Bernhauer, Die Staphyliniden der Philippinen: Gattung Osorius Latr.	215
Strand, Über europäische Lycosiden	232
Ozols, Ichneumoniden aus dem Kiefernwald von Tome	322
— Ein Fall von Gynandromorphismus bei Stiphrosomus fuscicornis Gmel. (Mit 3 Textfiguren)	327
Bērziņš, Beitrag zur Kenntnis der Odonatenfauna Lettlands. (Mit einer Karte und Textfiguren)	329
Danks, Übersicht der in einem Schwamm (Polyporus sulphureus Tr. [Boletus caudicinus Schaff.]) in Kokenhusen (Koknese) gefundenen Staphyliniden	351

Continuatio pagina proxima!

Nicht verkäuflich, für Tausch zugelassen.
Nav pārdodams, atļauts apmaiņai.

Vol. XI

Rīga, 15./IX. 1942

Nr. 2

11. Buchdruckerei Riga, Adolf Hitler Str. 75.

forscher-Vereins zu Riga, Neue Folge, Heft XVIII, Riga, 1929. — **Peus, F.:** Phylloscopus nitidus viridanus (Blyth.) in Lettland. In: Ornithologische Monatsberichte, 1935. pag. 26. — **Pētersons, J.:** Zaļais kauķītis — Phylloscopus nitidus viridanus Blyth. — Latvijā [= Der Bindenlaubvogel — Phylloscopus nitidus viridanus Blyth. in Lettland]. In: Daba un zinātne, 1939, pag. 81. — **Pētersons, J.:** Zaļais kauķītis — Phylloscopus trochiloides viridanus Blyth. Latvijā 1939. gadā [= Der Bindenlaubvogel — Phylloscopus trochiloides viridanus Blyth. in Lettland im Jahre 1939]. In: Daba un zinātne, 1940, pag. 100. — **Pētersons, J.:** Ģirlicis — Serinus canaria serinus L. Latvijā [= Der Girlitz — Serinus canaria serinus L. in Lettland]. In: Daba un zinātne, 1940, pag. 97. — **Princis, K.:** Sur le tambourinage des pics. In: Latvijas Universitātes salīdz. anatom. un eksperiment. zooloģijas institūta darbi, Nr. 16, Rīga, 1926. — **Rācenis, J.:** Dažas dārzu stērstas (Emberiza hortulana) perēšanas vietās Rīgas tuvumā [= Einige Brutorte des Ortolans (Emberiza hortulana) in der Umgegend Rīgas]. In: Daba un zinātne, 1936, pag. 124. — **Sawitzky, Wilh.:** Beiträge zur Kenntnis der baltischen Ornith. Die Vogelwelt der Stadt Riga und Umgegend. In: Korrespondenzblatt des Naturforscher-Vereins zu Riga, XLII, Riga, 1899, pag. 191. — **Stoll, F. E.:** Ornithologische Notizen. In: Korrespondenzblatt des Naturforscher-Vereins zu Riga, XLVII, Riga, 1906, pag. 77. — **Sits, Erik:** Über die Verbreitung des Ortolans, Emberiza hortulana L. in NW Eesti (Estland). In: Ornith. Fennica XIV, 1937, pag. 90. — **Stoll, F. E.:** Tier- und Pflanzenleben am Rigaschen Strande. Riga, 1931. — **Transehe, N. un Sināts, R.:** Latvijas putni [= Die Vögel Lettlands]. Riga, 1936. (Rīga, Frühjahr 1940.)

MATERIĀLI RĪGAS JŪRMALAS LOKĀLAI AVIFAUNAI.

Rācenis, Jānis.

Kopsavilkums.

Apskatot Rīgas Jūrmalas lokālfauņu esmu izlietojis šādus materiālus: 1) personīgus novērojumus laikā no 1928.—1939. g.; 2) citu autoru novērojumus par minētā apgabala putniem, un 3) literatūrā atrodamos datus. Apskatāmā apgabala robežas sakrīt ar Rīgas Jūrmalas pilsētas administratīvām robežām. Visa teritorija viegli ļauj sadalīties 5 biogeogrāfiskos rajonos, kas uzrāda vairāk vai mazāk zonveidīgu struktūru, kāpēc es tos apzīmēju par biozonām. Tās ir sekošas: I Jūrmalas līdzenus (plūdmale), II parka ainava, III meža josla (še izšķīrāmi kā īpatnēji meža izveidojumi: a) jomas, b) Viņķu purvs Asaros, c) ozolu audze Dubultos, d) jauta meža rajons Dzintaros un Bulduros, e) Bullūgals), IV pļavu rajons un V niedrājs. — Rīgas Jūrmala, atkarībā no ģeogrāfiskām īpatnībām, veido noslēgtu vienību, kāpēc tuvāko apgabalu ietekme avifaunistiskā ziņā nav manāma. Liela nozīme apgabala avifaunas izveidošanā piekrīt cilvēkam. Cilvēka klātbūtne ir pozitīva, jo viņa apdzīvotajos apgabalos — parka ainavā atrodami labvēlīgi apstākļi daudzu putnu sugu ligzdošanai. Daudz lielāks tomēr ir cilvēka negatīvais iespaids, kas var izpausties tieši, proti, cilvēks ar savu klātbūtni traucē perētājus putnus. Netieši no cilvēka perētāji putni cieš no apkārtnes izmaiņām un kaķiem. — Visā teritorijā līdz šim konstatēti kā perētāji 121 putnu suga un 7 citas sugas atstātas zem jautājuma zīmes, kā iespējamās. Minētās 128 sugas apvienotas iepriekšējā tabulā, kur uzrādīts viņu sastapšanas biežums atsevišķās biozonās.

Saīsinājumu nozīme šāda: I — jūrmalas līdzenums, II — parka ainava, III — meža josla, IV — pļavu josla, V — niedrājs, rrr — sastopams attiecīgā zonā ļoti reti, rr — reti, r — diezgan reti, c — diezgan bieži, cc — bieži, ccc — ļoti bieži, ? — putns perēšanas laikā attiecīgā zonā novērots, bet ligzda nav atrasta.

Rīgā, 1940. gada pavasarī.

Acrocephalus paludicola Vieill. Brutvogel in Lettland.

Von
J. Roms (Riga).

Auf einer Exkursion durch die Wiesen des Babbit-Sees (W von Riga) am 16. Juli 1940 wurde ich auf den Gesang eines mir unbekanntes Rohrsängers aufmerksam. Der Gesang war ähnlich dem des Acrocephalus schoenobaenus (L.), doch der Unterschied war bemerkbar. In der Nähe sah ich auch das Weibchen. Der von mir beobachtete Vogel war der bis jetzt in Lettland noch nicht gefundene Acrocephalus paludicola Vieill. Mehrere Tage, sogar eine Nacht verbrachte ich auf der Wiese, um die Vögel zu beobachten. Das Männchen sang mit kurzen Pausen die ganze Nacht durch. Am Tage waren die Unterbrechungen länger. Der Gesang war viel reiner als bei den Acr. schoenobaenus. Am Morgen des 18. Juli sah ich die beiden alten Vögel und drei Junge. Der Unterschied zwischen den Alt- und Jungvögeln ist gering, die letzten haben nur weisse Brust. Während der ganzen Beobachtungszeit hielt sich die Familie auf einer und derselben Stelle auf, nämlich auf einem in Durchmesser ungefähr 100 m² grossen Platz. Daraus ist zu schliessen, dass hier der Brutort der Vögel ist. Am 20. Juli sah ich zwei Jungvögel und das Männchen. Es gelang mir das Männchen zu erschiessen und es befindet sich jetzt in meiner Kollektion. Das Gefieder hat dieselbe Grundfarbe wie bei dem Schilfrohrsänger, nur über dem Kopfe laufen drei helle Längsstreifen und auf dem Rücken sind dunkle Schaftstreifen. Die Brust- und Körperseiten haben sehr feine schwarze Schaftstreifen. Die Steuerfedern sind zugespitzt. Die Länge des Fittichs 61 mm, des Schwanzes 48 mm.

Die Staphyliniden der Philippinen: Gattung Osorius Latr.

(35. Beitrag zur indo-malayischen Fauna.)

Von

Dr. Max Bernhauer (Wien).

1. Kopf am Vorderrande mit ein oder zwei Hörnern bewehrt 2
— Kopf am Vorderrand unbewehrt 20